

УТВРЂИВАЊЕ ЦАРИНСКЕ ВРЕДНОСТИ ЗА ТЕХНИЧКУ ДОКУМЕНТАЦИЈУ

У пракси се јавља увоз различитих видова техничке документације, који се, уопштено могу описати као:

1. Техничка документација урађена изван Србије (инжењеринг услуге потребне за пројектовање, изградњу и инсталирање опреме, израда техничких и технолошких студија и одређених пројектантских послова који ће се употребити у изградњи постројења – све то достављено у виду планова, цртежа, графикона, скица и сл.) на основу које ће се у Србији инсталирати увезена опрема. Вредност наведених услуга се у уговору или посебно исказује или је урачуната у укупну вредност опреме која се увози.

2. Техничка документација урађена изван Србије на основу које ће опрему, као део објекта који у Србији гради страна фирма, произвести домаћа фирма.

3. Техничка и/или технолошка документација урађена изван Србије на основу које ће се производити одређена роба у Србији, при чему се не увози опрема која ће се користити у процесу производње те робе, и

4. Техничка документација урађена изван Србије, која садржи идејне пројекте за модернизацију постојећих објеката у Србији, која, такође нема за последицу увоз опреме.

Полазећи од тога да је метод трансакцијске вредности, прописан чланом 39. Царинског закона, примаран метод за утврђивање царинске вредности свих врста робе, да се под трансакцијском ценом, у складу са ставом 3. тог члана, подразумевају се сва плаћања која је извршио или која треба да изврши купац продавцу или у корист продавца за увезену робу, то и приликом утврђивања царинске вредности за увезену техничку или технолошку документацију треба поћи од укупне цене која се плаћа за ту робу, без обзира да ли се она увози уз опрему за коју је намењена или на коју се односи или се посебно и сама увози.

Имајући наведено у виду, вредност услуга, одређених у техничкој документацији која је везана за опрему, било да се увози заједно са том опремом или физички одвојено (пре или после увоза опреме за коју је намењена или на коју се односи) урачунава се у царинску вредност те опреме у укупном износу који се за њу плаћа (случај наведен под 1.).

Међутим, у случајевима када се техничка документација посебно и сама увози, дакле, када нема пратеће опреме, сврставање те документације врши се према подлози на којој је та документација израђена (папир, диск и др.), а царинска вредност утврђује се на основу укупне цене која се плаћа за ту робу (случајеви под 2, 3. и 4.).

Наведене случајеве увоза техничке документације не треба поистовећивати са техничком документацијом одређених услуга пројектовања, развоја, уметничког рада, обликовања, планова и цртежа из члана 46. став 2. алинеја 4. Царинског закона, односно услуга извршених изван Србије, а употребљених у производњи увезене робе. У смислу наведене одредбе, у царинску вредност увезене робе урачунава се укупно плаћена цена тих услуга уколико су коришћене само за производњу увезене робе или сразмеран део укупно плаћене цене у случају да она није коришћена само за производњу увезене робе. При томе уопште није од утицаја да ли ће се документација, о којој је овде реч, и физички увести уз робу у чијој је производњи коришћена.